

Повело се дечје коло,

коло мртво, босо, голо.

Мртве кике- преплетанке,

мртви ветар уз пропланке...

Мртва деца- „разиграна“,

распорена и преклана.

Мртва граја анђелића,

мртав над њим' цвркут птића.

Мртво небо разапето,

повило се мртво лето.

Мртва матер к мртвој граји,

мртва шума коло таји.

Мртво село, мртви пламен,

мртва река, мртав камен.

Мртве звери мртво зборе

крвљу да се разговоре.

Проклете им мртве душе,

мрвилом се мртвим гуше.

Мирисно се зори трава

гдено коло васкрсава.

Збори шумо манастирска

литургијска и псалтирска.

Збори реко благовести,

живог кола ти причести.

Залуду вам црне звери

крвно семе мртвој њиви,

ви животом умирате,

Србин смрћу до век живи.

Где се вију мртва кола

бескрајни су ту тропари,

где сте огњем праг стрвили

свкуд ничу Хиландари.

Крвљу деце занавек вам

свака стопа паклу ходи,

залуд небо распарате

Господ дечје коло води...

(Два у један)